

mig om det tidligere her. Jeg antager, at Landstinget vil holde fast ved de en Gang af det vedtagne Bestemmelser.

§ 9, som handler om Hundegalskab, er der foretaget et Par mindre væsentlige Forandringer, de ere nærmest af redaktionel Natur. — Vi komme saa til § 10, hvor der er foretaget meget væsentlige Forandringer. Som det vil erindres, gaar Paragrafen ud paa at bestemme, hvilke Sygdomme der skulle henregnes til mildere smittomme Sygdomme, og den har to Litra, A og B, og giver forskjellige Bestemmelser med Hensyn til første Klasse og anden Klasse's Farlighed. Under anden Klasse, altsaa B, er, som Forslaget her foreligger, udgaaet „Tuberkeltæring (berunder ogsaa Kvægets Ivertuberkulose) hos Kvæg og Svin“. Dernæst er der kommet en Tilføining til under B, hvor der tidligere stod, at med Hensyn til disse Sygdomme gjøres det Eieren, eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt at gjøre Anmeldelse for vedkommende Politimester, Sognekoged eller Dyr-læge, naar nogen af de under A nævnte Sygdomme forelaa; der er nu tilføiet „for- saavidt Sygdommen er ham bekjendt“. Det vil let ses, at saaledes som denne Bestem- melse er redigeret, kan det føre til, at Eieren til enhver Tid bliver fri for Anmeldelse. Be- stemmelsen gaar jo ikke blot ud paa at fritage ham for Anmeldelsespligt, naar han ikke veed, at vedkommende Dyr har været sygt; nei, man siger, at han efter det tidligere Lov- forslag ogsaa skulde kjende Sygdommens Art, og det kan man ikke forlange af den Baagjældende. Dernæst er der i det sidste Stykke kommen en Tilføining om, at der skal gives Eierens sunde Husdyr Udgang til hans egne Forder under fornøden Kontrol. End- videre fandtes tidligere en Bestemmelse om, at det veterinære Sundhedsraads Betænt- ning „saavidt muligt“ skulde indhentes, inden visse Forbud udstedes. Det er i Folk- thinget forandret til, at Sundhedsraadets Betæntning ubetinget skal indhentes, inden et saadant Forbud udstedes, hvilket i mange Tilfælde under de givne Forhold vist vilde vise sig at være lidet heldigt.

Endelig vil det erindres, at da Lovfor- slaget blev vedtaget i Landstinget, var der med Hensyn til Tuberkeltæring en Bestem- melse, der gik ud paa, at „Dyr, der i tjen- delig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Slagtning o.s.v.“ Der skete i Regeringsforlaget nogen Omredaktion af dette Stykke a, men forøvrigt var det usor- andret; men dernæst blev der, da Forslaget blev fremlagt for Folkethinget i 1888, til- føiet to Bestemmelser i Regeringsforlaget,

som ikke fandtes, da Forslaget blev vedtaget her i Thinget, og det var Bestemmelser af meget stor Betydning. Den ene Bestemmelse under b gik ud paa, at et Dyr, bestemt til Udsørsel, der paa Afgangstedet af det veteri- nære Efterhyn fordres tilbageholdt som mis- tænkt for at være angrebet af Tuberkeltæring, kan, naar Eieren forlanger det, blive ned- slaet og obduceret, og forsaavidt som det da befindes, at Mistanken har været ugrundet, gives der ham fuld Erstatning af Statsklas- sen for det lidte Tab. Denne Bestemmelse er kommen ind for at afværge, at Dyr, der ere angrebne af denne Sygdom, skulle kunne blive førte til Udlandet, hvilket man for en- hver Pris bør forhindre, og for at gjøre Dyrslægetilshynet mindre betænkeligt ved at skride ind, har man indsat den Bestemmelse, at hvis Eieren ikke finder Mistanken begrun- det, kan han fordre det nedslaaet, og hvis den saa viser sig ugrundet, gaar det saaledes, som jeg har tilladt mig at nævne. Dette Forslag er vedtaget ligelighedende nede i Folk- thinget. Endvidere blev der under c i Re- gjeringsforlaget indsat en Bestemmelse om, at naar der for større eller mindre Kredse (en eller flere Kommuner) maatte danne sig Foreninger af Kreatureiere med det Formaal at modvirke Udbredelsen af Tuberkeltæring blandt Hornkvæg, og naar det i Vedtægterne fastsattes, at Medlemmerne paa bestemte Tider af Aaret skulde lade deres Dyr under- søge og eventuelt nedslaa paa Foreningens Beføstning, vilde der kunne gives frit Dyr- lægetilshyn til saadanne Foreninger, dog høist 2 Gange om Aaret. Man fandt det for- svarligt at indfætte en saadan Bestemmelse til Fordel for saadanne Foreninger, naar de dannes til dette særlige Formaal. Skjønt man jo nok kunde sige, at det burde gjælde Alle, var der dog nogen særlig Grund til at hjælpe sllige Foreninger, naar det ikke skete i større Omfang end her, og det kunde saa meget bedre gaa, som der i Lovforslagets § 12 fandtes en almindelig Bemyndigelse for Amtmanden til, naar han fandt Anledning dertil, at lade foretage Efterhyn af alle Husdyr af en vis Art i Amtet, og en saadan almindelig Bemyn- digelse gjælder selvfølgelig ogsaa for Mini- steren. Denne Bestemmelse i Litra. c. er udstemt i Folkethinget, og man har i det Sted indsat en langt videregaaende Be- stemmelse, nemlig at: „Naar der maatte danne sig Foreninger af Kreatureiere eller Kvægavl- og Meieriforeninger, der sætte sig som Formaal at modvirke Tuberkulosen blandt Hornkvæg, pa skal der ydes saadanne Foreninger Støtte derved, at Staten godt- gjør Foreningerne, hvad de maatte have